

2016 m. gruodžio 21 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Østre Landsret (Danija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) TDC A/S/Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Byla C-327/15) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos — Direktyva 2002/22/EB — Universaliosios paslaugos — 12 ir 13 straipsniai — Įpareigojimų teikti universaliąsias paslaugas sąnaudų apskaičiavimas — 32 straipsnis — Sąnaudų, susijusių su papildomomis privalomosiomis paslaugomis, kompensavimas — Tiesioginis veikimas — SESV 107 straipsnio 1 dalis ir 108 straipsnio 3 dalis — Danijoje ir Grenlandijoje užtikrinamos gelbėjimo ir pagalbos jūroje paslaugos — Nacionalinės teisės aktai — Prašymo kompensuoti sąnaudas, susijusias su papildomomis privalomosiomis paslaugomis, pateikimas — Trijų mėnesių terminas — Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai)

(2017/C 053/15)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Østre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: TDC A/S

Atsakovės: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Rezoliucinė dalis

1. 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva), nuostatos, visų pirma jos 32 straipsnis, turi būti aiškinamos taip, kad jos draudžia nacionalinės teisės normą, numatančią kompensaciją už papildomų privalomųjų paslaugų teikimą mechanizmą, pagal kurį įmonė neturi teisės į tai, kad valstybė narė kompensuotų grynąsias papildomų privalomųjų paslaugų teikimo sąnaudas, jeigu šios įmonės pelnas iš kitų paslaugų, susijusių su jos įpareigojimais teikti universaliąsias paslaugas, viršija nuostolius, susijusius su šių papildomų privalomųjų paslaugų teikimu.
2. Direktyva 2002/22 turi būti aiškinama taip, kad ji draudžia nacionalinės teisės normą, pagal kurią įmonė, paskirta teikti papildomas privalomas paslaugas, turi teisę į tai, kad valstybė narė kompensuotų grynąsias šių paslaugų teikimo sąnaudas, tik jei šios sąnaudos yra nepagrįstai didelė prievolė šiai įmonei.
3. Direktyva 2002/22 turi būti aiškinama taip, kad ji draudžia nacionalinės teisės normą, pagal kurią įmonės, paskirtos vykdyti universaliųjų paslaugų teikimo įpareigojimą, grynosios sąnaudos išplaukia iš visų pajamų ir visų sąnaudų, susijusių su šių paslaugų teikimu, įskaitant pajamas ir sąnaudas, kurios įmonei taip pat būtų tekusios, jei ji nebūtų buvusi universaliąsias paslaugas teikianti operatorė, skirtumo.
4. Tokiomis kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis tai, kad įmonė, kuriai pavesta teikti papildomas privalomas paslaugas, kaip jos suprantamos pagal Direktyvos 2002/22 32 straipsnį, jas teikia ne tik Danijos, bet ir Grenlandijos teritorijoje, neturi įtakos šios direktyvos nuostatų aiškinimui.
5. Direktyvos 2002/22 32 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis veikia tiesiogiai tiek, kiek juo valstybėms narėms draudžiama nustatyti, jog įmonė, kuriai pavesta teikti papildomas privalomas paslaugas, padengia visas su šiuo teikimu susijusias sąnaudas ar jų dalį.

6. Lojalumo, lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai turi būti aiškiniami taip, kad jie nedraudžia nacionalinės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurią operatoriui, kuriam pavesta teikti universaliąsias paslaugas, nustatomas trijų mėnesių terminas prašymui kompensuoti praėjusio ataskaitinio laikotarpio nuostolius pateikti, skaičiuojant nuo šiam operatoriui nustatyto termino pateikti metinę ataskaitą kompetentingai nacionalinei institucijai pasibaigimo, su sąlyga, kad šis terminas nėra mažiau palankus už tą, kuris numatytas nacionalinėje teisėje dėl analogiškų prašymų, ir kad dėl jo netampa praktiškai neįmanoma arba pernelyg sudėtinga pasinaudoti teisėmis, kurias įmonėms suteikia Direktyva 2002/22, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 294, 2015 9 7.

**2016 m. gruodžio 21 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje
(Verwaltungsgerichtshof (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Bietergemeinschaft.
Technische Gebäudebetreuung GesmbH ir Caverion Österreich GmbH/Universität für Bodenkultur Wien,
VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien**

(Byla C-355/15) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Viešieji pirkimai — Direktyva 89/665/EEB — Peržiūros procedūros sudarant viešojo pirkimo sutartis — 1 straipsnio 3 dalis — Suinteresuotumas pasinaudoti peržiūros procedūra — 2a straipsnio 2 dalis — Sąvoka „suinteresuotas dalyvis“ — Perkančiosios organizacijos galutinai pašalinto dalyvio teisė kreiptis dėl vėlesnio sprendimo sudaryti sutartį peržiūros)

(2017/C 053/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: konkurso dalyvių Technische Gebäudebetreuung GesmbH ir Caverion Österreich GmbH grupė

Kitos proceso šalys: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co KG (Viena)

Rezoliucinė dalis

1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo, iš dalies pakeistos 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/66/EB, 1 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiama konkurso dalyviui, kurį perkančioji organizacija pašalino iš viešojo pirkimo procedūros galutiniu sprendimu, nesuteikti galimybės pasinaudoti sprendimo dėl atitinkamos sutarties suteikimo ir jos sudarymo peržiūros procedūra, jei pasiūlymus pateikė tik pašalintas dalyvis ir konkurso laimėtojas, o pašalintas dalyvis teigia, kad konkurso laimėtojo pasiūlymas taip pat turėjo būti atmetas.

⁽¹⁾ OL C 320, 2015 9 28.